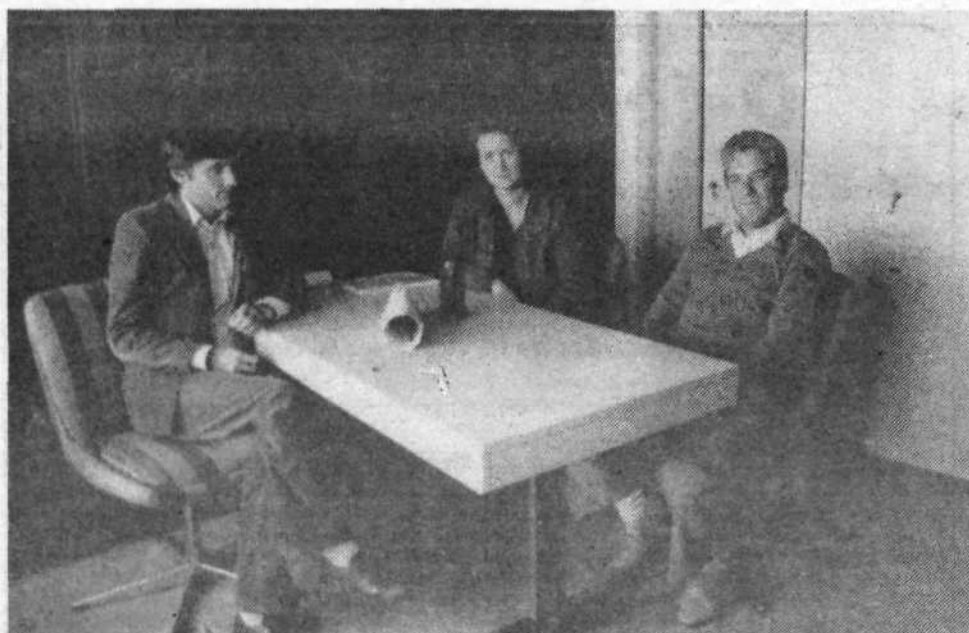

Dobitniki priznanja inovatorji leta iz IMP: Alojz Medic, Nada Radonjič in Franc Florjančič.

PRIZNANJA

Strokovnjaki za čiščenje voda

9. oktobra so trije IMP-jevi delavci: Franc Florjančič, Nada Radonjič in Alojz Medic iz projektivne skupine črnuške delovne organizacije Ogrevanje vodovod dobili skupaj z dvema delavcema iz Oljarice Kranj Priznanje inovatorja leta. To priznanje jim je podelila kranjska občinska skupščina za čistilno napravo v kranjski Tovarni olja Oljarica.

To čistilno napravo, pri kateri so sodelovali poleg omenjenih treh IMP-jevih delavcev tudi strokovnjaki Oljarice, je predlagala za priznanje inovatorja leta raziskovalna skupnost občine Kranj.

Poglejmo, kaj dela črnuška Ovejeva projektivna skupina, v kateri so omenjeni dobitniki priznanja.

Skupina, v kateri sta dva inženirja kemije, en diplomirani biolog, en strojni inženir ter en strojni tehnik (vodja skupine je inženir Alojz Medic), je specializirana predvsem za fizikalno in kemijsko čiščenje odpadnih voda, pa za pripravo različnih tehnoloških vod, energetiko in hladilne sisteme ter tudi pitno vodo.

Njihovo delo so laboratorijski testi, pilotni testi, izdelava projektne dokumentacije in izdelava delavniške dokumentacije, pomoč pri gradnji, pri spuščanju v obratovanje in šolanje kadrov za delo s temi napravami. Skupina opravlja en del razvojnega dela in delo, ki je povezano z operativno.

Doslej so sprojektirali okoli 40 čistilnih naprav za čiščenje odpadnih vod, od katerih so najpomembnejše naslednje:

- projekt čiščenja odpadnih vod za kamniški Titan,
- čiščenje odpadnih vod za Gradis - Gradbeni finalist Maribor,
- projekt in izvedba več objektov za pripravo in čiščenje odpadnih vod za objekte v Iraku,
- projektiranje čistilne naprave za tehnološke odpadne vode za KŽK - Oljarica,
- projekt čiščenja opadnih vod za Rudnik svinca in topilnico Mežica,
- projekt čiščenja odpadnih vod za tovarno olja Zvijezda Zagreb,
- projekt čiščenja odpadnih vod za Viskoza Loznica - DO Tkalnica Krupanj.

Na področju priprave pitne vode je skupina opravila naslednja najpomembnejša dela:

- sprojektirala je več objektov za pripravo pitne vode in vode za hladilne sisteme v Iraku - posebej na projektu 202,
- projektiranje kontejnerske naprave za APRO Hercegovina - DO Popovo polje,
- Na področju priprave tehnološke vode pa so najpomembnejša dela Ovejeve projektivne skupine:
- projektiranje naprave za pripravo vode za gazirane pijače za AG Tikveš Kavadarci,
- projektiranje naprave za pripravo ultra čiste vode za elektroniko za Iskro IEZE Trbovlje,
- projektiranje, priprava in kondicioniranje hladilne vode za IMP-jevo delovno organizacijo Livar,
- pomembno delo, ki ga ta skupina opravlja sedaj, pa je pilotno testiranje Utokovih odpadnih vod.

Gre za proizvodnjo usnja, kjer nastajajo specifične odpadle. Pri proizvodnji usnja s kromovim strojenjem nastajajo odpadne vode, ki vsebujejo velike količine kroma, sulfidov in organskih snovi. Odpadne

vode se čistijo z dodatki koagulacijskih in flokulacijskih sredstev. Namen tega testa je določiti optimalne količine dodatkov, ki so potrebni za doseganje take kvalitete vode, ki je potrebna za nadaljnjo obdelavo na biološki čistilni napravi.

Skupina se pripravlja na podoben način dela za tekstilne odpadne vode v testilnih tovarnah. Namerava pa tudi čimveč narediti pri zahtevnejših postopkih priprave pitne vode in tehnoloških vod.

MARIJA PRIMC

10 LET RGL

Skromen, a pomemben jubilej

Danes skoraj ni Ljubljancina, ki ne bi, ko zasliši avizo Hej brigade hitite, vedel, da gre za začetek oddajanja Radio glas Ljubljane. Tako vsaj je pokazala zadnja anketa o odmevnosti te ene najmlajših radijskih postaj Slovenije. Pred dnevi je RGL praznoval svoj deseti rojstni dan.

Leta 1971 je danes že pokojni Beno Župančič, ki je takrat opravljal dolžnost predsednika mestne

konference socialistične zveze, predlagal, naj bi tudi Ljubljana dobila svoj radio, ki bo se ukvarjal s tipičnimi problemi slovenske prestonice. Šele pet let kasneje je bila njegova zamisel uresničena. Ker je že takrat, junija 1976, ko je mestna konferenca SZDL sklenila ustanoviti ljubljanski radio, za te namene primanjkovalo denarja, je RGL začel rasti in tudi zbral iz skromnih pogojev dela. Zahvaljujoč sodelo-

vanju z Radiom Študent, ki je RGL odstopil v najem študijske prostore, oddajnik, frakvenco in napovedovalce ter s pomočjo njegove prve glavne urednice Ivce Bizovičar ter novinarjev Ljubljanskega Dnevnika je Radio Glas Ljubljane shodil in postal nepogrešljiv dejavnik na področju obveščanja v Ljubljani. In kot je zapisal v čestitki delavcem in sodelavcem RGL dr. Marjan Rožič, dosega 26-članski kolektiv Glasa

ljubljane uspehe predvsem zato, ker so njegovi člani delavni in uporni. Čas, v katerem živimo, pa potrebuje in zahteva ustvarjalne ljudi.

RGL je posredoval svojo prvo oddajo v eter 8. novembra pred deseti leti. Vodil jo je Branko Dobravc. Krog sodelavcev se je širil, s tem pa tudi potrebe po prostorih in boljših gmotnih možnostih dela. Leta 1978 je RGL dobil svoje študijske prostore na Gregorčičevi 5., naslednje leto pa lastno frekvenco (102,4 MHz) in oddajnik.

Kot je dejal direktor in glavni urednik RGL Aleš Kardelj na nedavni slavnostni skupni seji Sveta RGL in zbora delavcev, oddaja danes ta radio program vsak dan razen nedelje devet ur. Z novim letom pa nameravajo dnevni program razširiti za dve uri, na 11 ur oddajanja, program bo tekel tudi ob nedeljah in v veliko zadovoljstvo poslušalcev bo glasbeni del prevladoval nad govornimi oddajami. Izpolnitev teh obljub je pogojena s preselitvijo v nove prostore (studije in fototeke) na Kopitarjevi ulici 2. Boljši pogoji dela bod radijem omogočili, da se bodo še večkrat kot doslej približali slehernemu poslušalcu tako z zanimivo in aktualno temo kot z možnostjo, da v tako imenovani kontaktni oddaji tudi poslušalec pove, kaj misli.

In kdo so poslušalci Glasa Ljubljane? Kar šest desetih jih je rednih, ostali so občasni. Večinoma so stari med 20 in 40 leti. Valovi RGL sežejo tudi izven ljubljanskih meja med poslušalce Domžal, Grosuplje, Logatca, Vrhnike, nekoliko slabše pa v kranjsko, radovljiško, kamniško, litijsko in v del ribniške občine. Za povečanje slinosti pa načrtujejo v prihodnje tudi nov oddajnik. Tako bi lahko Radio Glas Ljubljane dosegel tudi tista področja, ki nimajo svojih radijskih postaj, a bi jih potrebovala. V vsakem primeru pa je in bo ostal RGL predvsem naš ljubljanski radio, njegovi telefonski številki (zaenkrat še: 226-532 in 223-538) pa možnost, da se dvignemo iz anonimnosti.

VIDA PETROVČIČ

JUBILEJ PEVCEV

20 let Savskega vala

Te dni je moški vokalni kvintet SAVSKI VAL z Ježice praznoval dvajseto obletnico svojega delovanja in ob tej priložnosti priredil celovečerni jubilejni koncert v kinodvorani v Savljah. Na koncertu so zapeli najbolj uspele in priljubljene slovenske narodne pesmi iz svojega obširnega programa, pa tudi nekaj umetnih pesmi raznih avtorjev.

Pevsko skupino SAVSKI VAL so ustanovili štirje Ježičani: Marjan Breznik, Franci Kunaver, Tone Lavrič in Božo Slovinc. Skupino, ki je bila prvotno kvartet, so poimenovali po istoimenskem mešanem zboru, ki ga je v Tomačevem po prvi svetovni vojni vodil znani skladatelj Blaž Arnič. Pevci so se zlasti v prvih letih večkrat menjali, dokler se ni ustalila skupina, ki v bistvu še danes tvori jedro kvinteta. Današnji pevci so: Lojze Hrovat - prvi tenor, Damjan Kurent - drugi tenor, Janez Presetnik - bariton ter basista Franci Kunaver in Franci Erceg.

SAVSKI VAL že od vsega začetka goji predvsem pristno slovensko ljudsko pesem in je tej svoji programski usmeritvi ostal vsekoli zvest. Mnogo starih, že pozabljenih melodij in besedil je našlo v njegovi interpretaciji pot do poslušalcev. Pa ne le iz starih pesmaric in rokopisov, tudi v živo so pevci marsikaj našli, zapisali, priredili in zapeli ter ohranili za bodočnost na ploščah in kasetah, oziroma na posnetkih, katerih lepo število so napravili na radiu.

SAVSKI VAL ni nastopal le v domači, bežigraski občini in domačem mestu, temveč po vsej Sloveniji in v mnogih krajih Jugoslavije, pa tudi zunaj njenih meja, med zdomci v ZRN in celo med izseljenci v daljni Avstraliji. Pozabili tudi ni zamejskih rojakov, katerim je prepeval na Koroškem, Tržaškem in v Furlaniji.

V posebno čast si štejejo pevci, da so pred leti zastopali ljubiteljsko kulturo našega mesta v pobratenih mestih Parma in Leverkusen, oziroma v pobrateni beograjski občini Palilula ter na srečanju amaterskih skupin Jugoslavije v Novem Sadu. Na ta gostovanja jih vežejo najlepši spomini. Povsod so bili resnično prijateljsko sprejeti, s svojim ubranim in kultiviranim petjem pa so povsod napravili lep vtis in dosegli priznanje gostiteljev.

SAVSKI VAL je v dvajsetletni dobi svojega delovanja prepeval ljudem različnih narodnosti in poklicev, neposredno ali pred kamerami in mikrofoni, na intimnih srečanjih in na velikih prireditvah za več tisoč poslušalcev, skratka v najrazličnejših okoliščinah. Slovenska pesem je vedno in povsod našla na zelo ugoden odmev. Najbolje pa je bila sprejeta pri preprostih sloven-

skih ljudeh in kar je zelo zanimivo - pri skupini visoko izobraženih poslušalcev v tujini.

Ob dvajsetletnici skupnega pevskega udejstvovanja so pevci SAVSKEGA VALA veseli in ponosni, da so primaknili tudi svoj kamen k veliki in lepi stavbi slovenske kulture.

DAMJAN KURENT

20 LET

SAVSKI VAL

V SPOMIN

PAVLE ŽAUCER-MATJAŽ

3. novembra je bila v dvorani Druženega centra Bežigrad žalna seja v počastitev spomina na predvojnega komunisto in koroškega partizana PAVLE ŽAUCERJA-MATJAŽA. Od njega so se poslovili predstavniki bežigradskega družbenopolitičnega življenja, osnovnih šol ter predvsem njegovi soborci - koroški partizani. O pokojnikovi življenjski poti je spregovorila Olga Kastelic-Marjetka.

Pavle Žaucer, s partizanski mi imeni Kranjec, Kobanc in Matjaž, se je rodil 18. decembra 1914 na Jančevi gori v Selnici ob Dravi. Oče mu je umrl v rani mladosti v italijanskem ujetništvu. Pavle je bil takrat star komaj leto. Obiskoval je klasično gimnazijo v Mariboru. Leta 1936 je med študijem na agronomski fakulteti v Zagrebu postal član komunistične partije Jugoslavije. Zaradi naprednega delovanja je bil tuji sodno preiganjan. Leta 1937 se je v Parizu prvič srečal s Titom, ko je španskim borcev

posredoval prehode čez mejo. Mladega inženirja je doletela vojna v Tovarni dušika v Rušah. Nemci so ga že aprila 1941 aretirali in zaprli, nato pa z materjo izselili v Vračevšnico pri Gornjem Milanovcu v Srbiji. Tam se je avgusta 1941 vključil v Belem polju v NOB. V oktobru se je z imenom Kranjec boril v četi čačanskega odreda, kjer je prevzel dolžnost pomočnika komisarja, v Užicah pa je prevzel dolžnost političnega komisarja slovenske čete Ivana Cankarja. Bil je bорец I. proletarske brigade in se je udeležil igmanskega marša. Od februarja do aprila 1942 je bil v zaščiti Vrhovnega štaba v Foči, kot kurir je bil poslan v Slovenijo, v Glavni štab, nato kot član pokrajinskega komiteja KPS na Štajersko, kjer se ga je prijelo partizansko ime Kobanc.

Oktober 1942 je prišel po nalogu CK KPS na Koroško. Ker je prihajal s Pece in govoril o svobodi ter o lepšem življenju, so mu to kmalu nadeli

legendarno ime Matjaž. Od jeseni 1942 je bil sekretar koroškega okrožja, nato pomladi 1943 sekretar pokrajinskega in oblastnega odbora in komiteja za Koroško. Od oktobra 1943 je bil član SNOS. Po osvoboditvi je opravljal mnoge odgovorne dolžnosti v Sloveniji, v Beogradu in v tujini. Med drugim je bil delegat ministrstva za zunanje zadeve v Ljubljani, pomočnik zveznega ministra za kmetijstvo svetnik našega poslanstva na Dunaju, poslanik FLRJ v Haagu, direktor inštituta za kmetijstvo, član ustavnega sodišča SR Slovenije. Od leta 1948 je bil član CK KPS, bil je predsednik osrednjega odbora skupnosti koroških partizanov ter vrsto let član republiškega odbora ZZZ NOV, do svoje smrti pa častni predsednik odbora koroških partizanov. Bil je tudi predsednik uredniškega odbora Vestnika koroških partizanov od začetka njegovega izhajanja do leta 1982. Odlikovan je bil s številnimi odli-

kovanji, med njimi tudi z Redom jugoslovanske zastave z letno. Bil je član sveta federacije.

»Kjerkoli je že bil, s Koroško je ostal povezan do svoje smrti.« je dejala Olga Kastelic-Marjetka in končala: »Malo je ljudi, ki bi bili v toliki meri obdarjeni z lastnostmi, ki jih je imel Matjaž: skromnost, poštenost, predanost in zvestoba. Malo jih je, ki bi bili tako zahtevni do sebe in zato, razumljivo, tudi do sodelavcev. In prav je bilo tako. Kako bi sicer koroški partizani po več kot štiri desetih letih nastopali tako enotno in toliko ustvarili.« V. P.